

Milí bratři a sestry, farníci a všichni, ke kterým se zpravodaj farnosti u sv. Jakuba v Brně dostal,

prázdniny skončily, a tak vás všechny srdečně zdravím na počátku nového školního roku. Nejen pro děti a studenty školou povinné je školní rok synonymem pro práci, prázdniny potom synonymem pro odpočinek. Věřím, že alespoň trochu odpočati můžeme společně budovat Boží království na zemi, a tak směřovat k Božímu království na věčnosti.

Jako vždy na začátku školního roku, i letos se v úterý 7. 9. 2010 ve 20 hodin se uskuteční setkání, na které srdečně zvu katechety, dirigenti sborů, zástupce ministrantů a společenství, která působí v naší farnosti; zvu také ty, kteří mají na starost nějaký úsek života farnosti; je třeba připravit to, co jako farnost můžeme nabídnout sobě i druhým; zároveň máme udělat jakýsi rozvrh hodin a využití prostor na faře

V tomto měsíci si připomeneme, že uplynul 1 rok od chvíle, kdy naši vlast a naše město navštívil papež Benedikt XVI. Bylo by jistě užitečné připomenout si alespoň něco z myšlenek, které nám adresoval. Najděme si proto texty papeže, vezměme a čtème. Právě dnes nás vybízí náš brněnský biskup Vojtěch, abychom vzali a četli především Boží slovo a hledali v něm slova pro náš život. Přeji nám všem, aby nás novým školním rokem provázelo především slovo našeho Boha, ale také slova těch, kteří nám Boží slovo budou aktualizovat.

Ať náš dobrý Bůh žehná vám všem, zvláště všem dětem, rodičům, učitelům a vychovatelům.

Otec Václav Slouk

Maria

na každém
poutním místě
se zázrak stal,
aby nám cestu
k Tobě, ukázal.
Je jako maják
na moři, který
svým světlem
ukazuje cestu,
v bouři do
přístavu bezpečí.
Ať světlo Tvoji
lásky svítit
nepřestane, když
v životní bouři
hledáme cestu,
Maria, k Tobě.
Životní bouře
se překoná, Tvoje
náruč je pro nás,
Matičko, otevřená!

Alena Veithová

Světec měsíce: 10. září – bl. KAREL SPINOLA

Narodil se v roce 1564 s určitou pravděpodobností v Praze. Jeho otcem byl italský hrabě Oktavián, který přišel z italského Janova do Prahy a oženil se s českou šlechtičkou. Někdy poté se přestěhovali do Madridu, kde vyrůstal Rudolf II. a Karlův otec Oktavián prý patřil mezi jeho učitele. V souvislosti s otcovým zaměstnáním u dvora převážnou část dětství strávil Karel ve Španělsku.

V roce 1572 si ho vzal k sobě do péče jeho strýc, který byl biskupem v jihoitalské Nole. Zde Karel studoval u jezuitů a v jejich řádu 23. 12. 1584 začal noviciát. Dalším místem přípravy na povolání byla Neapol, v níž studoval filosofii a 25. 12. 1586 složil tři řeholní sliby. Již od první zprávy o mučednické smrti Rudolfa Acquavivy a jeho druhů v Salsettské oblasti Indie, Karel toužil po misiích ve východní Asii a zemřít pro Krista považoval za veliké štěstí. Pro celou rozsáhlou východní oblast se užívalo slova Indická.

Na další studii byl poslán do Brera a pak do Milána, kde dostudoval teologii a r. 1594 přijal kněžské svěcení. Po něm žádal představené o možnost vycestovat jako

misionář do Japonska. V rodině vyvolal rozhořčení již Karlův vstup do jezuitského řádu a tím více byla proti cestě do misí. Jeho příbuzný biskup a kardinál nakonec proti této cestě nic nepodnikl. Karel za ním šel z úcty k němu, sdělil mu své pevné rozhodnutí a dodal, že doufá, že kardinál svatě Matky Církeve neuplatní vliv své vysoké hodnosti, aby připravil synovce o tak veliké štěstí. Téměř po ročním působení v Cermóny se dočkal dopisu, týkajícího se povolené cesty do Japonska. K vyplutí z Janova došlo na začátku roku 1596, ale loď ještě u italského pobřeží najela na skálu a cesta byla pozdržena na samém začátku. Karel Spinola při čekání sestavil litanie k jezuitským mučedníkům a za proseb o jejich přímlyvu vyrazil se svým druhem na cestu přes Španělsko a Portugalsko. Od jeho břehů měli odplout 10. 4. téhož roku. Údajně z lisabonského přístavu vypluli až 10. srpna. Propluli kolem Afriky a poblíž mysu Dobré naděje přišli námořníci o kormidlo. Vítr hnal loď na západ a začalo se na ní šířit onemocnění se zimnicí. Onemocněli i někteří ze sedmi misionářů. Nakonec přistáli v jihoamerického pobřeží poblíž St. Salvadore v Brasílii. Oprava lodí se protáhla na čtyři měsíce a misionáři zatím působili pastoračně při místním klášteře. K pokračování cesty došlo 12. 12., ale po určitém delším úseku plavby je v Karibském moři zastihla silná bouře. Jejich poškozená loď přistála 25. 3. u Portorika. Zde misionáři sloužili zejména černochům a z ostrova odpluli 21. 8. 1597 ve dvou lodích. Po dvou měsících plavby potkali anglickou válečnou loď a jelikož to bylo v době válečného konfliktu Anglie se Španělskem a Portugalskem, po dvouhodinové boji byli misionáři s posádkou zajati. Angličané po zjištění o koho jde, vrátili věci zabavené misionářům a vysadili je u anglického přístavního města Yarmouthu. Odtud se podařilo misionářům vyplout až další rok v lednu a dorazili zpět k Lisabonu. Znovu od portugalských břehů vypluli koncem března 1599 ve směru k Indii.

(pokračování na straně 2)

Úmysly apoštolátu modlitby na září 2010

Úmysl všeobecný

Aby hlásání Božího slova v méně rozvinutých oblastech světa obnovovalo srdce lidí a povzbuzovalo je k aktivní práci pro opravdový společenský pokrok.

Úmysl misijní

Abychom otvírali svá srdce lásce, a tak učinili konec četným válkám a konfliktům, jimiž stále krvácí náš svět.

Úmysl národní

Aby děti v našich školách byly nejen vzdělávány, ale i vychovávány k osvědčeným mravním hodnotám.

P. Spinola na lodi onemocněl a přistál v indickém Goji. Z Goje plul dva měsíce k Malace a po osmi dnech pokračoval čínským mořem a v listopadu 1600 dorazil k přístavnímu městu Makaa. Zde se začal učit japonskému jazyku. Po mnoha obtížích na cestě se mu z Číny do Japonska podařilo dorazit až počátkem května r. 1602. Horlivě hned pokračoval v učení se místnímu jazyku a své misijní působení začal v Arimě. Později působil asi 7 let v Miyako (dnešním Kjóto), které bývalo hlavním městem Japonska. Počátkem roku 1612 byl povolán do Nagasaki a stal se generálním vikářem misii a provinčním prokurátorem.

Před koncem ledna r. 1614 vyšel edikt o postavení křesťanství mimo zákon a začalo pronásledování. Edikt byl podepsán Hidetadou, synem Ieyasu, jemuž otec přenechal titul šógun, aby zajistil moc vlastní rodině. Šógun je zkratka titulu Sei-i Taišógun a jedná se o vojevůdce – generála. P. K. Spinola pokračoval v činnosti tajně do 14. 9. 1618, kdy byl v nočních hodinách i se svým průvodcem Ambrožem Fernandesem v Nagasaki zatčen a po výsledku přepraven do vězení v Suzuta u Omury. Očekával mučednickou smrt, ale předcházelo jí 4 roky živého mučednictví, jak je nazval P. Porro a P. Spinola v něm viděl přípravu na dokonání.

Prostor vězení označil za „ptačí klec“. Zprvu obsahovala 17 Božích poslů, později počet vězňů v úzké místnosti stoupl až na 33. V noci se nedalo ležet ani ve dne se pohybovat. Ač její část tvořily kůly, mezi nimiž byly mezery, vězni neustále trpěli zápachem, neboť své osobní nezbytné potřeby nemohli vykonávat někde mimo ani se nemohli mýt či vyměnit oblečení. Přes všechnu tíseň věznění seminaristé i katechumeni žádali o přijetí do Tovaryšstva Ježíšova a 7 jich po skončení noviciátu v této „ptačí kleci“ složilo svaté sliby. Přes veškeré střežení a svízelnou situaci zde bývala snad denně slavena Nejsvětější oběť. Díky pašeráckým schopnostem křesťanů venku bylo z čeho proměnit Kristovo Tělo a Krev. Den vězňů, pod vedením P. Spinoly,

měl pevný řád pro meditaci, recitaci modlitby církve, růženc, po skromném jídle i tzv. rekreaci a nechyběl ani zpěv nešpor a zpytování svědomí. Věznění, které je mělo zničit, tak vedlo k jejich vnitřnímu růstu. Dne 28. 8. 1622 se P. K. Spinolovi podařilo i napsat dopis na rozloženou provinciální. Psal v něm „...*Odsouzení pro jméno Ježíšovo k smrti*“. V ten den vtrhli mezi vězně soudní pohunci a místo očekávaného usmrcení je jen přepočítali a sepsali jejich jména.

V tomto roce se stal šogunem 19letý Tokugawa Iemitsu, který byl citlivý, vrtolivý a krutý. Nesnášel kritiku ani námitky a dráždil ho odpor křesťanů. Ediktem byli křesťané obviněni, že nepřipluli kvůli obchodu, ale se záměrem šířit zločinný Zákon, zničit Správnou doktrínu (Kami a Budhy), svrhnout stávající vládu státu a zmocnit se země. Iemitsu začal proto s jejich systematickým pronásledováním a rozhodl o co nejokázalejší popravě, která vešla ve známost jako „Velké martyrium v Nagasaki“.

Dne 9. 9. 1622 bylo 25 vězňů ze Suzuty převezeno do Nagasaki a druhého dne byli přivedeni na „Svatý vršek“ k mučednické smrti. Dále sem byla přivezena z města 30ti člená skupina křesťanů, kteří byli rovněž odsouzeni k popravě. Mezi nimi byla 80letá Lucie de Freitas za poskytnuté přístřeší P. Spinolovi a malý Ignác Jorge, kterého pokrtil krátce před svým zjetím. Při povzbuzujícím pohledu na P. Spinolu jim kat sřal hlavy. Asistovalo prý 500 vojáků. Kolem velké hranice bylo připraveno 22 kůlů, k nimž byli mučedníci přivázáni. Některým popravovaným z města pak naráželi hlavy na kůly. Za pozvolného upalování, od žáru uprostřed kruhu někteří umírali tři hodiny. P. K. Spinolu plameny usmrtily jako prvního a posledním umírajícím byl japonský jezuita P. Šebestián Kimura. Jména upálených sedmi Japonců, které P. Spinola přijal ve vězení do řádu jsou: Antonín Kiuni, Gundisalvus Fusai, Tomáš Acaohshi, Petr Sampo, Michael Shumpo, Ludvík Kawara a Jan Chugoku.

„Všechny cesty vedou do Říma...“

Jistě znáte tuto větu všichni, někteří z nás ji používají jako frázi aniž by si uvědomovali, co tím říkají, zas ale jiní třeba proto, že si z této části Itálie přivezli krásné a třeba i hluboké zážitky. Jelikož jsem se zúčastnila takové cesty a projeli jsme spoustu zajímavých míst, v mých vzpomínkách zůstala jedna velice pěkná a asi nejvíce na mne zapůsobila...

Byli jsme na místě, kde se za doby největšího pronásledování křesťanů pohřbívali mrtví v tzv. Katakombách... (podzemní pohřebišť). Na začátku této cesty jsem netušila co by mohlo být na jejím konci tak zajímavého. Šli jsme lípovou alejí, mezitím jsme viděli i sochu sv. Tarsicia, který nás překvapil svou výškou (asi 5 m socha) a potkali také sochu sv. Dona Bosca s Dominikem Saviem u Salesiánského střediska. Už cesta lípovou alejí byla u konce. Zapadající slunce začalo ozařovat malou, nenápadnou a skromnou kapli s nápisem... DO-MINE, QUO VADIS?... hned jsem si vybavila Henrik Sienkiewicz – polský spisovatel, jeho dílo jste někteří z vás možná četli (kniha pod podobným názvem pojednávající o pronásledování křesťanů za vlády krutého císaře Nera) ... ale co dál? ... možná matně vzpomínky v paměti co to vlastně QUO VADIS vlastně znamená? Když jsem vstoupila do této malinké prosté kapličky, pocítila jsem najednou ve-

lice zvláštní, krásný pocit – klid a mír, který z tohoto místa přímo zářil. Zpočátku jsem nechápala proč? ...ale stačilo se zahledět na bílou dlažební kostku, která vynikala svou bělostí mezi obyčejnou šedou dlažbou, pozorněji jsem se na ni podívala, kromě znázorněných Ježíšových nohou byl na ni latinskými písmeny vyryt rozhovor mezi Petrem a Ježíšem. Nemohla jsem zpočátku uvěřit, že právě stojím na místě, kde před několika tisíci lety stál vzkříšený Ježíš, zrovna tak, jak tam stojím teď já. Když jsem si pomalu uvědomovala kde to vlastně stojím... proběhla mě hlavou myšlenka... Kolikrát toužím každý sám za sebe, setkat se osobně s Ježíšem, podat mu ruku a vidět Ho na vlastní oči, přáli bychom si sním mluvit tak jako Petr, mít takové štěstí jako měl on... ale málokdy si uvědomujeme, že tuto možnost máme každou minutu, vlastně každou vteřinu, můžeme sním nepřetržitě mluvit (třeba skrze Bibli – jak všichni víme) a vidět ve všem co je kolem nás krásné (a není toho málo), radovat se tak z Ježíšovi blízkosti, jako bychom stáli na místě Petra a nechali jen oči povídat za nás. Dívat se na toho kdo se za nás nechal zabít, kdo se chce jít znovu ukřížovat za naše přestupky, malichernosti, pych a sobectví... už to, že by Ježíš šel a znovu zemřel za mne, za tebe, za nás... nemůžeme přece připustit aby nás to nechalo vlažně,

V Brně si připomenou 1. výročí návštěvy Svatého otce Benedikta XVI.

Při příležitosti 1. výročí návštěvy Svatého otce Benedikta XVI. v Brně bude brněnský biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle slavit v pondělí **27. září 2010 v 17.30** hodin v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně děkovnou bohoslužbu.

V loňském roce, 27. září 2009, prožila brněnské diecéze historickou událost – poprvé od jejího založení v roce 1777 ji navštívil Petrův nástupce. Bohoslužbu se Svatým otcem Benediktem XVI. prožilo na tuřanském letišti více než 120 000 poutníků z naší vlasti i ze zahraničí. Bezprostředně po skončení akce přicházely na biskupství stovky děkovných zpráv, které odrážely spokojnost účastníků s organizací i průběhem akce. Proto brněnský biskup Vojtěch Cikrle vyzval v lednu letošního roku věřící, aby zaznamenali příběhy, k nimž dala návštěva Svatého otce v jejich životech či rodinách impuls.

Ke zveřejnění na internetových stránkách biskupství www.biskupstvi.cz dalo posléze souhlas dvacet tři autorů příběhů, které z nejrůznějších úhlů mapují chvíle setkání s papežem Benediktem XVI. v Brně.

Biblický kurs 2010: Exodus a Lukášovo evangelium

Letošní osmý ročník Biblického kursu, který pravidelně připravuje Pastorační středisko brněnské diecéze, proběhne letos na téma: Exodus a Lukášovo evangelium a proběhne v rámci biblického programu brněnské diecéze pro období 2010–2013: VEZMI A ČTI.

Jak uvádí ředitel Pastoračního střediska, R. D. Petr Nešpor: „Kniha Exodus má centrální postavení a význam v historickém rámci Pentateuchu (Pět knih Mojžíšových). Události, o kterých mluví, tvoří jeho dějovou osu, na niž se napojují děje předchozí i následující. Ukazuje Boha jako osvoboditele a smluvního partnera, a zároveň představuje lid Izraele jako svobodný lid smlouvy. Bůh je přítomný v pomíjivých a přechodných událostech a situacích historie svého lidu. Bůh Exodu není Bůh, který přebývá pouze na „nebesích“ a ve věčnosti, ale jde sdílet podmínky svého lidu, který žije v nedokonalém světě času a historie.“

Kurz je určen všem vážným zájemcům o Bibli, kteří s užitkem chtějí žít Božím slovem, a také pro ty, kteří se v malých společenstvích snaží porozumět Bibli, ať už jako vedoucí, nebo jako účastníci.

Zahájení Biblického kursu proběhne 23. září 2010 v 17 hodin na Biskupském gymnáziu v Brně v Barvičově ulici 85.

vždyť to každou neděli slyšíme v kázání, po každé jinak řečené a my?... snažíme se chovat snad tak, aby svět kolem nás byl veselejší, krásnější a život plnější?... abychom se mohly s ostatními podělit o zážitky s Bohem?... Proto je potřeba mít v určitých duchovních situacích někdy nadpřirozený pohled i když je to těžké, prosit neustále o sílu... a ona přijde, uvidíte... Odcházela jsem z tohoto krásného místa s pocitem obnovené důvěry v Boha a radostným srdcem, že jsem Ho zase potkala... Každému z vás přeji, abyste zbytečně neutíkali od problémů a bolestí, ale předali je Bohu a nestyděli se mu podívat do očí. **M.M.**

Rozhovor se známou osobností

Jako kaplan sloužil otec Jan Bezděk ve farnosti sv. Jakuba od srpna roku 2008 do července 2010. Prožil s námi po pracovní stránce nejexponovanější období velké rekonstrukce farního sálu a příslušných prostor. Vedle dohledu a otvírání fary v brzkých ranních hodinách zedníkům a jiným řemeslníkům, organizace a vedení brigád. Také sám na faře pracoval, dá se říci, že nejvíce z nás farníků. Můžeme si pravdivě přiznat, že bez něj by tato akce zdárně a v brzkém termínu neskončila.

Vděčíme mu nejen za praktickou činnost, ale za mnohé věci, které bychom ani nevyjmenovali, které ví jen sám Bůh.

Dovolila jsem si mu položit pár otázek:

1) Otče Jene, když jsi se po svěcení dozvěděl, že půjdeš do Brna ke sv. Jakubovi, jaké jsi měl představy a pocity o této činnosti?

Jako kluk z vesnice, jsem si říkal „zase do velkého města!“ Ale dobří lidé jsou i tam, tak to půjde. A šlo to. No a jako novokněz jsem šel s tím, že toho moc neumím a budu se začínat učit žít s vědomím, že jsem „knězem pro druhé“. Takže jsem měl docela velké obavy.

2) Tvé představy a obavy se naplnily, anebo byla skutečnost úplně jiná? V kladem případě odpovědi, v čem byla jiná?

Co se týče prostředí, tak jsem byl rád, že v Brně a okolí jsou také pěkná místa, kam člověk může zajít. A v kontaktech s vámi, farníky, mi docela dlouho trvalo, než jsem se osmělil žít více s vámi a pro vás. Vlastně mi přijde, že v tom mám velký dluh, že jsem vás mohl za ty dva roky mnohem víc poznat.

3) Trochu si vzpomínám, že Tvaje životní pouť se neodvíjela pouze v olomouckém semináři. Ve srovnání se svým životem Tě vnímám skoro jako světoběžníka. To by mohlo předpokládat, že se na řadu věcí díváš s nadhledem. Co si myslíš – v čem má naše farnost největší sílu, tedy přednost?

Jako světoběžník si tedy moc nepřipadám :-). Ale už samotná poloha kostela sv. Jakuba, který je navíc stále přístupný lidem, má velkou možnost, oslovit člověka, který přichází. Neměli bychom to nechat těm, co na tom chtějí „vydělat“, ale snažit se nabídnout příchozím seznámení s vírou a Ježíšem. Pak je ve farnosti spousta šikovných lidí, kteří dostali krásné hrivny. Je dobré, když se daří společně s ostatními něco pěkného udělat pro Boha.

4) Samozřejmě, že přednosti naší farnosti mají i opačný pól – na co podle Tebe, bychom si měli dávat pozor a v čem máme ještě rezervy?

Asi se zkusit víc poznávat navzájem a nebát se přijít s nějakou nabídkou společných setkání.

5) Reprodukuj teď otázky mladší generace: Když jsi odmaturoval a bylo Ti 20 let, věděl jsi jasně, že chceš sloužit Bohu jako kněz – v celibátu, se vším všudy?

Maturoval jsem v 17ti, až za dva měsíce po ní jsem byl plnoletý :-). Pak jsem šel na vojnu, kde jsem chodil s dívkou, a počítal jsem spíše s tím, že se ožením a budu mít rodinu. Ale pořád jsem nebyl spokojený se svým životem. Ve společenství církve jsem nejprve poznal, že mnoho od církve dostávám, a proto ji chci také něco dávat. Pak až ve 30 letech jsem se odhodlal na křížovatec života zvolit cestu ke kněžství, a tedy i k celibátu.

6) Další otázka „na tělo“ od mladší generace: Prožíval jsi někdy ve svém životě takové těžkosti, že jsi pochyboval o existenci Boha?

V období dospívání, kdy si z nás, co jsme chodili do náboženství, někteří učitelé i děcka

tropili veřejný posměch, jsem se hlavně na střední škole a pak zkraje na vojně hodně ptal „Bože, Ježíši, opravdu jsi? Jestli ano, dej se mi poznat!“ Toto období možná trvalo 3–4 roky. Navenek to asi nebylo moc poznat – do kostela jsem v neděli chodil, ale uvnitř to bylo velké hledání. A Bůh postupně odpovídal.

7) A poslední otázka ode mne: Kdybys měl stručně vyjádřit, co pro Tebe dva roky u sv. Jakuba znamenaly nebo čím Tě obohatily?

Od otce Václava i dalších našich kněží jsem se učil prvním krůčkům v kněžství a za to jsem jim velmi vděčný. Také za další přátelství, která vznikla moc děkuji. Děkuji také všem, kteří to se mnou ty dva roky vydrželi – dětem, mládeži, rodičům, seniorům, zkrátka celé farní rodině od sv. Jakuba.

Za rozhovor děkuje Helena Můčková

Jen pro zopakování, pro ty kdo to snad ještě neví, či při ohláškách nepostřehli: otec Jan je od 1. 8. 2010 ustanoven administrátorem (farářem) v Letovicích. Je to pěkné městečko na hranicích Drahanské a Českomoravské vrchoviny. Když budete mít cestu kolem, určitě navštivte místní kostel sv. Prokopa a bohoslužbu s naším otcem Janem!

PŘÁTELSTVÍ

Když máš dobré přátele, vidí tě rádi u sebe a rádi ti prokazují něco dobrého. Stýská se jim po tobě, když jsi pryč, a s velkým potěšením tě vítají, když se vrátíš.

Sdílejí s tebou tvou radost, kdykoliv se ti povede něco dobrého, a spojují se s tebou, aby ti pomohli, když tě potká nějaké neštěstí.

Mít dobré přátele, to považují za tak velkou štěstí, že ten, kdo je má, je bez vlastního přičinění, přímo zavalen vším myslitelným dobrem.

Všechno bohatství tvých přátel jsou tvé poklady.

Čiň dobře svým přátelům, vždyť tím obohacuješ sám sebe.

Získáš-li si je, nebuděš muset mít z ničeho strach, nýbrž oni se budou bát o tebe, aby se ti něco zlého nepřihodilo.

Bude-li ti hrozit nebezpečí, budou oni bojovat po tvém boku.

Budou se těšit z tvého štěstí a tvé zájmy budou brát za své vlastní.

Pohlížej na své přátele jako na své pokrevní příbuzné a překonávej je v konání dobra.

Nepřestávej usilovat o to, abys jim ukázal něco moudrého, krásného nebo dobrého.

V jejich přítomnosti buď jejich spojencem a v jejich nepřítomnosti usiluj o to, abys je mohl znovu spatřit.

Když to všechno budeš dělat, buď si jist, že získáš to nejkrásnější a nejblazenější, co je možno mít. Získáš opravdové štěstí.

Xenofón – řecký historik a filozof ze 4. stol. př. Kristem; zaznělo jako myšlenka na den na Radiu Proglas dne 23. 8. 2010.

Zahájení přípravy bířmovanců ve farnosti svatého Jakuba

Příprava ke svátosti bířmování v naší farnosti začne v pondělí 4. října 2010 v 18 hodin v učebně v 1. patře na faře. Absolventi přípravy přijmou tuto svátost o slavnosti Seslání Ducha Svatého 12. června 2011 v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně. Přípravu povede Mgr. Pavel Hruban ve spolupráci s kněžími naší farnosti. Všichni případní zájemci jsou srdečně zváni.

Otec Václav Slouk

Obecně závazná vyhláška č. 6/2010 o zákazu žebření v městě Brně

Již několikrát jsem zvažoval, zda se vyjádřit ve zpravodaji k problematice žebření a obtěžování známými „postavičkami“ s keřímek v ruce v předstání i v chrámu sv. Jakuba, které požadují jakýkoliv obnos na vylepšení chmur svého života – na cigaretky, alkohol, okenu a nebo ještě lépe – toluen... Je mi z toho smutno a zároveň mě to zlobí, že jde o zdravé lidi, kteří by mohli kdekoli pracovat. Samozřejmě, pokud by se jim chtělo... Je však zřejmé, že se jim nechce. Žebření, přestože je ponižující, vyhovuje lépe, protože „nemusí přšet, hlavně že kape“ a vždy si přijdou na nějaký ten drobný peníz. Přestože vyhláška zakazující žebření je v platnosti, tak se tím nikdo nezabývá, a to ani Městská policie. Je jí to jedno, nebo se jí ani nechce – proč taky...

Tak si myslím, že s tím můžeme udělat aspoň něco my sami. A co je to nejdůležitější? Že jim dáme jasně najevo, že nic nedostanou, a poradíme jim, aby si zašli do Azylového domu Charity Brno (Bratislavská ulice 58 nebo na ulici Karlovu 59). Také mohou prodávat časopis „Nový prostor“ (Denní centrum Brno, Příční 111/4, 602 00 Brno). Když přestanou mít přísun finančních příspěvků, sami opustí toto lukrativní výběří místo... Pokud si však nebudete vědět rady a budete těmito lidmi stále atakováni, nebojte se zavolat Městskou policii – telefon 156.

A ta to bude muset řešit.

Pokud vás někoho napadne lepší řešení této smutné skutečnosti, tak se obraťte na farnost sv. Jakuba na Jakubské 11.

Stálou Boží přízeň přeje jáhen Josef

Milá farní rodino svatého Jakuba,

když tak pozorují, jak je krásný a velký prostor kostela sv. Jakuba, tak se ani nedívám, že jej uklidit dá jistě hodně práce. Je to pěkně velký obyvatel! Ne každý má však čas a možnost pomoci s úklidem tohoto stánku Božího.

Věřím, že také doma nemáte radost z nepořádku a z různé špíny a musíte si uklidit, abyste se cítili dobře.

A nyní se dostávám ke konkrétnímu dotazu pro nás, svatojakubské farníky: Jsem i já schopen dát někdy čas dobrovolně do služby k úklidu tohoto chrámu?

Pokud jsem toho schopen, je možnost každý pátek se po mši svaté zapojit do společné práce s ostatními dobrovolníky, kteří také chtějí mít radost z pohybu a dobrého pocitu, že vykonali něco dobrého pro Boha a jeho svatý chrám. Je to dobré i pro nás samotné, neboť takto získáme i svůj osobní vztah k tomuto posvátnému místu.

Děkuji vám všem, kteří jste tuto výzvu jen tak nepřechetli... *Jáhen Josef*

Zahájení nového kurzu přípravy dospělých ke křtu

Nový kurz přípravy dospělých zájemců o křest začíná v úterý 19. října 2010 v 17.00 hodin.

Setkání budou probíhat vždy ve středu v 1. poschodí v učebně na faře u sv. Jakuba od 17.00 do 18.30 hodin. Příprava je rozvržena tak, aby obřad křtu proběhl o Velikonočních 2012. Přípravu vede Mgr. Ludmila Grombířová ve spolupráci s kněžími farnosti.

Srdečně zveme všechny zájemce.

Otec Václav Slouk

Z kalendáře: září 2010

Datum	Hodina	Co nás čeká	Místo
Pá	3. 9.	Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve	
Ne	5. 9.	23. neděle v mezidobí	
Ne	5. 9.	Diecézní sbírka na splacení dluhu z návštěvy papeže Benedikta XVI. v Brně	<i>kostel</i>
Út	7. 9.	Památka sv. Melichara Grodeckého, kněze a mučedníka	
Út	7. 9.	20.00 Setkání katechetů, dirigentů, vedoucích ministrantů, vedoucích společenství, zájemců o život farnosti	<i>fara</i>
St	8. 9.	Svátek Narození Panny Marie	
Čt	9. 9.	Památka sv. Petra Klavera, kněze	
Pá	10. 9.	Památka bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka	
Ne	12. 9.	24. neděle v mezidobí	
Po	13. 9.	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve	
Út	14. 9.	Svátek Povýšení Svatého Kříže	
St	15. 9.	Památka Panny Marie Bolestné	
Čt	16. 9.	Památka sv. Ludmily, mučednice	
Pá	17. 9.	Památka sv. Kornélia, papeže, a Cypriána, biskupa, mučedníků	
Pá	17. 9.	Památka sv. Roberta Bellarmina, biskupa a učitele církve	
Ne	19. 9.	25. neděle v mezidobí	
Ne	19. 9.	17.00 Ekumenická bohoslužba	<i>Červený kostel</i>
Po	20. 9.	Památka sv. Ondřeje Kim-Taegona, kněze, Pavla Chong Ha-sanga a druhů, mučedníků	
Út	21. 9.	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty	
Čt	23. 9.	Památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze	
Čt	23. 9.	18.00 První biblická hodina	<i>fara</i>
Ne	26. 9.	26. neděle v mezidobí	
Ne	26. 9.	20.00 Redakční rada Farního zpravodaje	<i>fara</i>
Po	27. 9.	Památka sv. Vincence z Paula, kněze	
Út	28. 9.	Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa	
St	29. 9.	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů	
Čt	30. 9.	Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve	
Pá	1. 10.	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve	
So	2. 10.	Památka sv. andělů strážných	
So	2. 10.	18.00 Mše sv.	<i>kostel</i>
So	2. 10.	19.30 Koncert duchovní hudby	<i>kostel</i>
Ne	3. 10.	27. neděle v mezidobí	

Jubilejní zářijové poutě k Matce Boží Vranovské

se konají v období od první neděle v září do první neděle v říjnu 2010 s možností získat plnomocné odpustky.

POŘAD BOHOSLUŽEB: ve všední dny se pořad bohoslužeb nemění

sobota: soboty v poutním období: 18:00 hodin, první soboty v měsíci (4. září a 2. října): 11:15; 18:00 hodin, pobožnost sv. růžence se světelným procesím: 20:00 hodin

neděle: neděle v poutním období: 8:00; 9:30; 11:15; 15:00 hodin, zasvěcení Panně Marii a svátostné požehnání: 14:00 hodin, titulární slavnost kostela Narození Panny Marie, středa 8. září 2010: 8:00; 11:15; 19:00 hodin

HLAVNÍ CELEBRANTI

neděle 5. září – mše sv. v 11:15 hodin – Kardinál Miloslav Vlk

středa 8. září – mše sv. v 11:15 hodin – Mons. Jiří Mikulášek, generální vikář brněnské diecéze

neděle 12. září – mše sv. v 11:15 hodin – Mons. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský
(mši zpěvem doprovodí sbor Rastislav z Blanska)

neděle 19. září – mše sv. v 11:15 hodin – Mons. Diego Causero, apoštolský nuncius v ČR;
mše sv. v 15 hodin P. Alois Sedlák

neděle 26. září – mše sv. v 11:15 hodin – Mons. František Radkovský, biskup plzeňský

neděle 3. října – mše sv. v 11:15 hodin – Mons. Pavel Posád, pomocný biskup českobudějovický
v boční kapli kostela je příležitost ke svátosti smíření

Chcete-li se také Vy podílet na přípravě Farního zpravodaje, můžete své příspěvky nebo náměty vkládat do schránky na dopisy na faře u svatého Jakuba.

Schránka je označena:

**FARNÍ ZPRAVODAJ
náměty – příspěvky**

Děkujeme Vám za spolupráci.